

બીજે ક્યાંય ગમે નહીં તો

બીજે ક્યાંય ગમે નહીં તો આત્મામાં ગમાડ,
'વ્યવહાર' ન્હોય ત્યારે આત્માને રમાડ.---બીજે...

રમકડાંની રમણતાથી ભર્યો આ સંસાર,
નાનપણમાં 'પિપરમેન્ટ', દડો- 'બેટ' ઉછાળ,
પત્તાં-ગોટી, રમતગમત, પતંગી જંજાળ,
'સ્કૂલ' પછી 'કોલેજ'માં લફરાં મોહજાળ.
ઉંમર મુજબ રમકડાં ને અવસ્થાનો ભાર.---બીજે...

નિર્જીવ રમકડાંથી થાકી ગયો બાળ,
ત્યાર પછી જીવતી પૂતળી સંગે પ્યાર,
લડકા-લડકી ગોતી કાઢે 'ઘાટ' મુજબ તાલ,
પ્યારો-પ્યારી જવાનીમાં બહેકે પાંચ સાલ.
જવાની-દીવાની પછી ઊતરતો જો કાળ.---બીજે...

'એકલો' હતો બે પગો ને 'બે' મળ્યા ત્યાં ચાર,
મનુષ્યમાંથી જનાવરમાં જવા થ્યો તૈયાર,
પહેલે બચ્ચે 'ભ્રમર' રૂપે છ પગિયા મ્હોંકાણ,
દીકરાં-વહુથી ઘરમાં બંધી કરોળિયાની જાળ.
જાળની જંજાળી 'ગૂંચ'માં થઈ ગયો ગમાર.---બીજે...

આટલું વીત્યું પછી તો ના ગમે ઘરબાર,
કઢાપો ને અજંપામાં ગૂંચવણું અપાર,
સાધુ-બાવો બની જતાં શાસ્ત્રની લંગાર,
ત્યાંય બેઠાં પુસ્તકો ને 'હું'પદ કેફ સ્વાર.
ઘરથી નાસી બાવા થતાં આશ્રમોની વાડ.---બીજે...

સાધુનેયે 'ચેલા-ચેલી' ઘંટની વળગાડ,
ત્યાગ છતાં 'રમકડાં' ને 'તિથિ'ની વઢવાડ,
અમે મોટા, તમે છોટા, બળ્યો આ સંસાર,
મિથ્યાતત્ત્વે રમણ-ભ્રમણ જગત-ઘટમાળ.
સ્વ-સ્વરૂપ લક્ષ વિના ના'વે બેડા પાર.---બીજે...

તૂટ-ફૂટે, વધે-ઘટે એ રમકડાં જાણ,
એમાં વળી રાગે-દેષે ચલતો રે સંસાર,
'જડ'માં પ્રીત સંવિકલ્પે કલેશ ને ભંગાર,
શુદ્ધ જ્ઞાન મોક્ષ લક્ષે ભુલાશે કકળાટ.
સ્વ-રમણમાં લીનતાથી છૂટે જગત-ધ્યાન.---બીજે...

